

det Gaab i mindste Maade, at kunne oplyse ham bedre i denne Sag; thi han er saa bestemt i een Retning i denne Sag, at Intet kan forandre hans Anskuelse undtagen maaffee Tiden, og den have vi ikke for Diebliffet til Raadighed. Imidlertid er der dog en Ting, som jeg ikke kan lade være uimodsigt. Det er hans Fortolkning af hvad der skal staae i den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar s. A. Jeg troer, at vi have aldeles ikke med denne kongelige Kundgjørelses Fortolkning at gjøre, og jeg skal derfor ikke tillade mig, at opholde det høitærede Things Tid med at indlade mig paa en udsørlig Gjendrivelse af hans vrangte Fortolkninger og Opfattelse af denne Kundgjørelse; men det skal jeg blot erklære, at for Enhver, som læser uden en forudfattet Mening i en vis Retning, vil det være utvivlsomt, at der aldeles ikke staaer det i den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar, som den ærede Rigsdagsmand har antaget, at deri skulde ligge.

Tsberning: De sidste Uttringer af den ærede Finansminister var netop den første Bemærkning, jeg vilde begynde med, og dertil vilde jeg føie den yderligere Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand fra Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) indrømmer os Andre for Lidt, og sig selv for Meget med Hensyn til vel at have overveiet denne Sag. Den ærede Rigsdagsmand har altid sagt, at vi vare isærd med at opgive Noget af vor Indflydelse paa Tolden. Den ærede Rigsdagsmand har imidlertid ikke lagt Mærke til, hvorledes Udviklingen af denne Sag er gaaet for sig (Lindberg: Jo!). Nei! thi saa havde den ærede Rigsdagsmand blandt Andet lagt Mærke til det, jeg har gjort opmærksom paa, nemlig at det Tidspunkt, paa hvilket Rigsdagen bortgav en Deel af sin Indflydelse paa Toldlovgivningen, det var i 1850. Efter den Tid bortgiver den intet mere deraf. Det, som den nu bortgiver, er ikke en Stump af et eneste Princip, det er Udvidelsen af et Gebeet til at omfatte det, som var Gebetet ligeoverfor den Beslutning, som blev tagen i 1850. Det var en Beslutning, tagen paa Tro og Love, og en Beslutning, som gik ud paa at udjævne Fødsforfjellen indenfor det hidtil be-

staaende danske Fødsforfjellen, men som var det danske Fødsforfjellen for 1848, nemlig Holsteen derunder indbefattet. Holsteen var ligesaa vel indbefattet deri, som Slesvig, men der var en Sondring derimellem, men hvor var denne Sondring? Ikke imellem Slesvig og Holsteen (Lindberg: Det veed jeg nok!). Ja, saa veed den ærede Rigsdagsmand ogsaa, at dengang, vi gik ind paa at flytte Fødsforfjellen fra Kongeaalen, da flyttede vi ikke Fødsforfjellen til Eideren, men vi flyttede den saalangt frem paa det Fødsforfjellen, som hidtil havde været særskilt indenfor det sællede Fødsforfjellen, som vi kunde komme til. Kjendsgjerningen viste ogsaa dette; thi da vi flyttede denne Fødsforfjellen, vare vi ikke Herrer indtil Eideren. Vi toge en Bestemmelse, som var usikker med Hensyn til Beslutningen, og hvornaar kom vi til at flytte den til Eideren, og hvorfor flyttede vi den dengang ikke længere? Veed den ærede Rigsdagsmand ikke dette? Har den ærede Rigsdagsmand da ikke læst alle de Forhandlinger, som dengang fandt Sted mellem de forskellige fremmede Magter og de Commissaireer, som Kongen havde udnævnt til at styre Holsteen? Dersom han har gjort det, saa vil han have seet, at vi flyttede Fødsforfjellen kun til Eideren, og ikke længere, ingenlunde fordi den var Danmarks Fødsforfjellen, men fordi Kongen ikke vilde flytte Fødsforfjellen ind paa et Gebeet, hvor han ikke havde fuld Raadighed som Konge, og han erklærede paa det Allerbestemteste, at saasnart han som Konge fik fuld Raadighed over den holsteenske Deel af det danske Fødsforfjellen, skulde dette indlemmes deri, fordi den hørte dertil ligesaa godt som Resten, i Genhold til Bestemmelser, der vare fattede af Regjeringen før 1848. Vi gjøre altsaa i dette Diebliff slet ikke Andet, end udføre en administrativ Beslutning, og en Regjeringsbeslutning, som var tagen og i en væsentlig Grad forberedt før 1848, og vi fuldbørde en Forpligtelse, som vi have overtaget for at komme til at faae fuld Besiddelse af Slesvig og blandt Andet den Art Besiddelse, som vi nu have vundet af Slesvig, hvorved en Paastand, som er hidledet — med Ret eller Uret, det skal jeg ikke indlade mig paa, jeg troer med Uret —